



Universiteit
Leiden
The Netherlands

The Rome Statute as Evidence of Customary International Law

Tan, Y.

Citation

Tan, Y. (2019, April 9). *The Rome Statute as Evidence of Customary International Law*. *Meijers-reeks*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/71143>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/71143>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page



Universiteit Leiden



The handle <http://hdl.handle.net/1887/71143> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Tan, Y.

Title: The Rome Statute as Evidence of Customary International Law

Issue Date: 2019-04-09

Samenvatting (Dutch Summary)

HET VERDRAG VAN ROME ALS BEWIJS VAN INTERNATIONAAL GEWOONTERECHT

Verdragenrecht en gewoonterecht zijn de twee belangrijkste bronnen van internationaal strafrecht. De relatie daartussen is een controversieel onderwerp. Dit proefschrift, *The Rome Statute as Evidence of Customary International Law* (Het Verdrag van Rome als bewijs van internationaal gewoonterecht), bevat een analyse van de feitelijke en dringende vraag naar de status van het Verdrag van Rome uit 1998 inzake het Internationaal Strafhof als weerspiegeling van internationaal gewoonterecht. Het proefschrift bestaat uit zeven hoofdstukken, waaronder de inleiding en de conclusies. Hoofdstuk 2 geeft een handelbare formule van de uit twee elementen bestaande aanpak om gewoonterecht te identificeren, die meer focust op opinio iuris, en verheldert daarnaast de term 'declaratoir' die de relatie tussen verdragenrecht en gewoonterecht bepaalt. De hoofdstukken 3-6 behandelen de belangrijkste onderwerpen uit vier uitgekozen representatieve bepalingen inzake misdaden, vormen van aansprakelijkheid en verdedigingsgronden, gebaseerd op de methodologie en de bepalingen zoals die worden geschetst in hoofdstuk 2. De gekozen bepalingen zijn die opgenomen in de artikelen 8(2)(c) en (e) inzake oorlogsmisdaden in een niet-internationaal gewapend conflict, artikel 7 inzake misdaden tegen de menselijkheid, artikel 25(3)(a) betreffende indirecte aansprakelijkheid voor medeplichtigheid, en artikel 27(2) over persoonlijke immuniteit. Het proefschrift concludeert dat bepalingen uit het Verdrag van Rome deels gewoonterecht vormden toen het Verdrag in 1998 werd aangenomen, en dat zij deels indicatief zijn voor de huidige regels van gewoonterecht.

Verschillende onderzoeken hebben de regels in het Verdrag van Rome en de praktijk van het Internationaal Strafhof onderzocht en becommentarieerd. Verscheidene boeken bevatten een studie naar onderwerpen inzake misdrijven, individuele strafrechtelijke aansprakelijkheid, en verdedigingsgronden (zowel naar procedurele verdedigingsgronden als naar inhoudelijke gronden die strafrechtelijke aansprakelijkheid uitsluiten). Tegelijk is er veelvuldig onderzoek gedaan naar internationaal gewoonterecht, in het bijzonder naar de aard van internationaal gewoonterecht. Recente literatuur op het gebied van internationaal strafrecht heeft aandacht besteed aan de methoden om regels van gewoonterecht binnen internationale strafrechtelijke tribunalen te ontwikkelen, interpreteren en identificeren. De meerderheid van deze studies heeft echter de interactie tussen de inhoudelijke bepalingen in het Verdrag van Rome en internationaal gewoonterecht niet uitputtend behandeld. Los van de enkele studies die analyseren in hoeverre een bepaalde regel uit het Verdrag van Rome een al eerder bestaande regel van

gewoonterecht reflecteert of daar juist van afwijkt, is er weinig onderzoek gedaan naar de bepalingen van het Verdrag van Rome als zijnde bewijs voor het bestaan van parallele regels van gewoonterecht en als bewijs van de progressieve ontwikkeling van gewoonterecht.

Dit proefschrift beoogt daarom te onderzoeken of en in hoeverre een regel uit het Verdrag van Rome indicatief is voor het bestaan van een regel van gewoonterecht inzake hetzelfde onderwerp, zowel in 1998 als nu. Deze studie naar de status van het Verdrag van Rome als reflectie van gewoonterecht is in praktisch opzicht zeer relevant. De analyse van de interactie tussen verdragsbepalingen en gewoonterecht is relevant voor de interpretatie en toepassing van het recht zowel binnen als buiten de context van het Internationaal Strafhof. Dit proefschrift beoogt te onderbouwen in hoeverre bepaalde regels in het Verdrag van Rome de status hebben van gewoonterecht, omdat dit relevant is voor situaties waarin staten die geen partij zijn bij het Verdrag betrokken zijn bij procedures voor het Internationaal Strafhof. Bovendien hoopt dit proefschrift juristen die internationaal strafrecht beoefenen te voorzien van nieuwe argumenten en materiaal waarmee ze het bestaan van een regel van gewoonterecht kunnen inschatten, of op waarde kunnen schatten wat de toepasbaarheid is van het Statuut van Rome op specifieke vraagstukken. Tot slot hoopt dit proefschrift bij te dragen aan het begrip van het internationaal gewoonterecht dat van toepassing is binnen het internationaal strafrecht, wat behulpzaam kan zijn voor juristen in dienst van de staat.